

følgende Spalte. Jeg kan saaledes ikke see, at der for Brevtartenes Vedkommende kan findes Noget i Lovforslaget, der vil give en Meerindtægt, hvorimod jeg antager, at der vil fremkomme en Mindre-Indtægt netop som Følge af denne, idet der i Forretningsverdenen vil være Opfordring til at sende flere Breve paa den af mig omtalte Maade under eet Omflag. — Hvad Pengebreve angaaer, da nævnes det udtrykkeligt i Motiverne i Tillæg A Sp. 1464—66; at man ved at ombytte Værdipor- toen med den foreslaaede Assurancepræmie vil berede Postvæsenet et Tab af 25 pCt., hvorhos det saa i Slutningen siges, at man dog i det Hele taget tør forvente, at der ikke ad denne Vej vil skee nogen synderlig Forandring i Postvæsenets Indtægt af Værdi- forsendelser, idet man paa den anden Side vil vinde Noget ved den Betaling, der skal træde istedetfor den nuværende Grundporto. Herved troer jeg imidlertid, at man ikke har taget tilbørligt Hensyn til, at man skal kunne sende Penge i et Brev uden at angive, hvor stort Beløbet er. Det er nemlig ganske vist, at, naar det bliver en lovlig Maade at forsende Penge paa, saa vil man i Reglen føle sig fuldstændig beroliget ved at assurere Brevet for et Beløb af 100 Rd., hvilket er den Sum, som man kan assurere for 4 Sk., fordi Postvæsenet, som modtager og assurerer det Brev, der lyder paa 100 Rd., ganske vist vil paasee og gjøre sit Yderste for ikke at lide dette Tab, ligesaa vel som naar det modtager og assurerer et Brev med 10,000 Rd. eller hvilkensomhelst anden Sum i. Jeg antager altsaa, at man i alle Tilfælde vil lade sig nøie med en Assurance af for 4 Sk., og at der herfra kun maaskee vil finde en Undtagelse Sted, naar der er Isransport, eller naar andre særlige Omstændigheder give Grund til at befrygte ulykkelig Hændelse. Dette er jo imidlertid kun Tilfældet en kort Tid af Aaret, og i hele den øvrige Tid vil man altsaa nyde al den Assurance, man behøver, for 4 Sk. og følgelig ikke begjære nogen højere Sum assu- reret end den, som kan assureres for dette Beløb. — Hvad Pakkepostfager angaaer, da udtales der i Motiverne i Tillæg A. Spalte 1473 som den Mening, man maa have om det

Udslag, som Omreguleringen af Tarten for disse vil have paa den fiscale Side af Sagen, Føl- gende: „Herved vil da en Deel af den paa- regnede Meerindtægt for større Pakker gaae tabt, og den finansielle Binding for Postvæ- senet af den foreslaaede Omregulering vil saa- ledes næppe blive betydelig, om den overhøve- det vil indtræde.“ Man lover altsaa ikke Noget paa dette Punkt, og da der ganske vist heller ikke vil kunne vindes Noget, finder jeg det naturligtvis fuldstændig rigtigt, at man ikke smigrer sig med letfindige Forhaabninger. Med Hensyn til de to senere omtalte Tarter, Tarten for Postopkrævning og Tarten for Ti- dender og Tidsskrifter, da gjælder for den første af disse det Samme, nemlig at den efter al Sandsynlighed maa medføre Tab, idet Postopkrævningsgebyret, som nok tidligere tilfaldt Embedsmændene, ikke forøges videre, og det derom i alt Fald i Motiverne i Tillæg A Sp. 1475 siges, at „den hidtilgjældende Tart for Postopkrævning i det Hele næppe har givet Postvæsenet en Indtægt, der svarer til det med denne eiendommelige Forretning for- bundne betydelige Arbejde og Ansvar.“ Det er altsaa ikke en Forretning, som man kan antage vil give Postvæsenet nogen Indtægt, eftersom den ikke hidtil dækker det Arbejde, der er forbundet dermed. At der derimod vil komme en noget større Indtægt for Tidender, kan der vel ikke være Tvivl om, men at denne skulde kunne holde Postvæsenet skadesløst for den Nedgang, som iøvrigt vil vise sig paa Grund af de bedre Conditioner for Publicum, under hvilke man fremtidig vil besørge de forskellige Forretninger, maa jeg meget betvivle. Efter min Mening vil altsaa Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag indeholde en ligefrem Erklæring om, at man af de øvrige Statsin- trader vil give et Tilskud til Postvæsenet. Dette har, som de ærede Herrer ville have hørt, i en Række af Aar arbejdet med et po- sitivt betydeligt Understud, og det Overstud, der nu for Diebliffet viser sig, er saa ringe, at det ikke engang kan betragtes som Nenter af Driftscapitalen, og det er derhos efter al Sandsynlighed saa usikkert og tilmed saa lille, at det vil opluges af det Tab, som Vedtagelsen af de her foreslaaede Tarter